

Mūsu draudze

in excelsis deo! Decembris, 2016 Nr. 13 (42)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

★ **Kristus ir piedzimis!** Dārgie mūsu avīzītes lasītāji!

★ Tik ilgi gaidītais Ciemiņš virs zemes beidzot nu ir klāt, un Viņa vārds ir Emanuēls — Dievs ar mums, grēciniekiem, kurus atpestīt Viņš ir nācis pirms 2016 gadiem. Toreiz cilvēce uzņēma savu Glābēju ļoti vēsi, nelaiņi, atvēlot vietu tikai lopu kūtiņā. To atgādina dievnamos uzstādītās “betlēmītes,” par ko ļoti priecājas sevišķi bērni, aplūkojot ganiņus, aitiņas un mazo Bērniņu Jēzu, kuru apmīļo Marija un Jāzeps. Mūsdienu sabiedrības lielākā daļa turpina izraidīt Dieva Dēlu no saviem birojiem, skolām, parlamentiem, noņemot no to sienām krucifiksus, lai nekas neliecinātu vairs par piederību pie kristiešiem. Rietumu skolās daudzviet pat ir aizliegts uzstādīt ziemassvētku eglītes, jo tās arī esot kristīgs atribūts. Kāda ir mūsu personīgā attieksme pret jubilāru, kura dzimšanu vēlamies svinēt šajos Kristus Dzimšanas svētkos? Vai esam gatavi atnākt pie Viņa un uzdāvināt kādu skaistu dāvanu?

★ Adventa laikā gandrīz visi drudzāini siroja pa lielveikaliem, lai nopirktu lētāk bērniem dāvanas. Bet par dāvanu pašam galvenajam Bērnam daudzi aizmirsa, ka Viņš gaidīs mūsu attīrīto no grēkiem siržu dāvanas. Uzdāvināsim šos svētkus Bērniņam Jēzum, lai mūsu klātbūtne ar Viņu dievkalpojumos un nomoda nakts kļūtu par šo skaistāko dāvanu Jaundzimušajam Karalim! Nepārvērtīsim šos Dieva Dēla Dzimšanas svētkus tikai par dāvanu svētkiem viens otram! Kļūsim paši par skaistāko dāvanu mazajam Pestītājam un saņemsim Viņa svētību jaunajā gadā dzīves gadā!

★ Vismīļie draugi! Esam aizvadījuši Dieva Žēlsirdības gadu, kas oriģinālā veidā aizsākās jau paradīzē, ko pirmie cilvēki pazaudēja grēka dēļ. Mesijas nākšana pasaulē bija Debesu Tēva vislielākās žēlsirdības manifestācija, jo Jēzus piedzima, lai nomirtu par visiem grēciniekiem. Šajā Žēlsirdības gadā daudzi esam saņēmuši no Kunga lielas žēlastības un palīdzību. Arī mūsu draudzē šis gads bija sevišķs ar vairākiem notikumiem, gan priecīgiem, gan smagiem. Dievnama pamatu stiprināšanas darbi kļuva par lielu izaicinājumu. Tomēr nepadosimies un turpināsim iesāktos darbus, tos atbalstot finansiāli un ar savām lūgšanām.

★ Sirsnīgi sveicu visus draudzes locekļus, sevišķi vecos, slimos un vientuļos, gaišajos Kristus Dzimšanas svētkos. Prāvests Andris Solims

Vārda spēkā

“No silītes līdz Golgātai.

Un Vārds kļuva Miesa un dzīvoja starp mums.”

Aizritēja nominētais Dieva Žēlsirdības 2016. gads. Gadi nāk, un gadu skaitļi mainās, bet Dieva Žēlsirdība bija un mūžīgi paliks kopā ar mums.

Man šis Dieva Žēlsirdības gads ir bijis ar svētīgām dāvanām apveltīts. No “Rēzeknes vēstis” redakcijas saņēmu grāmatu “Stundu liturģija” ar Aglonas Dievmāmiņas altāra gleznas krāsainu attēlu. No redakcijas “Katoļu Baznīcas vēstnesis” saņēmu gada grāmatu 2016. gadam ar Debesīs uzņemtās Karalienes svetbildīti iekšā. Un vēl kāda man nepazīstama invalīde, kuru aprūpē arī mana mājas aprūpētāja, atsūtīja man divas ļoti svētīgas grāmatas, kuru autore ir Elīne Vaite, un tās ir tulkotas no angļu valodas. “Ceļš pie Kristus”, ko lasīju un raudāju, un “Nākotnes ilgas”, mūsu Pestītāja dzīves un darbības laiks no silītes līdz Golgātai un tālāk līdz uzkāpšanai debesīs pie sava Tēva.

Tad, kad beidzu to lasīt, man šķita, ka 2000 gadu nemaz nav bijuši, ka Kristus vēl nupat dzīvoja starp mums. Lasot šo grāmatu, kopā ar Kristu izjutu visus apvainojumus, kādus Viņam nācās piedzīvot no rakstu mācītājiem.

Šajā mūsu grēku pilnajā pasaulītē uz rakstu mācītāju apsūdzībām Kristus atbildēja tikai ar diviem vārdiem: “Stāv rakstīts.” Ļaužu tūkstoši Kristum sekoja līdzī. Viņš darīja lielus brīnumus, dziedināja visus, kuri pie Viņa nāca. Uzcēla mirušos, bet ar to vien rakstu mācītājiem nepietika, šie prasīja, lai Kristus tiem rāda zīmes. Arī šo prasību Kristus ir izpildījis. Pēc krustā sišanas Viņš ir uz sava auguma atstājis neizdzēšamas asiņu zīmes. Tās mēs visi redzam katrā Kristus ciešanu simbolā - krucifiksā un Dieva Dēla svētgleznu attēlos, kā arī uz garīdznieku apģērba ir redzamas Kristus Asiņu atstātās zīmes.

“Jēzus Sirds, paklausīgā līdz nāvei, apžēlojies par mums!”

Grāmatu “Nākotnes ilgas” izlasīju divas reizes. Palicis ir viens vienīgs jautājums pašiem sev – vai mēs esam mainījušies? Arī tagad Jēzus Sirds mūsu grēku dēļ ir satriekta, vai spējām laboties?

“Jēzus sirds, asiņainais upuris par grēkiem, apžēlojies par mums!”

 Valērija Kalve

26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos – svētā Mise:

12:00 – Jumpravas Romas katoļu draudzē.

15:00 – Madlienas pansionātā.

30. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

19:00 – Lielvārdē: sv. Mise.

31. decembrī – Vecgada dienā:

15:00 – Lielvārdē: Pateicības sv. Mise un Himna

„Tevi, Dievs, mēs slavējam” (Te Deum laudamus).

Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanīšana un Rožukronis kopā ar Taizé tikšanās Rīgā ciemiņiem mūsu draudzē.

1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos:

11:00 – Lielvārdē: Svinīgā sv. Mise, kuras laikā laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus. Pēc Mises: agape ar Taizé ciemiņiem draudzes mājā. Lūgums atnest groziņus!

6. janvārī – Triju Ķēniņu svētkos jeb Zvaigznes dienā:

19:00 - sv. Mise. Tiks pasvētīts krīts, vīraks, ūdens un dārglietas.

8. janvārī – Kristus Kristības svētkos:

11:00 – sv. Mise, pēc kuras uzreiz sekos dāmu ansambļa “Pusnakts gaidās” Ziemassvētku dziesmu koncerts. Visi tiek mīļi aicināti tajā piedalīties!

Pateicības spēks

Ziemassvētku un Jaungada gaidīšanas laikā pārvērtējam savu attieksmi pret līdzcilvēkiem. Šai sakarā svētīgas pārdomas izraisa grāmata “Vēstures atslēgas” (tulkojis Aleksejs Oporins), kurā analizēta 1. Mozus grāmata. Autors raksta:

“Mēs saprotam, ka 1. Mozus grāmata māca par attiecībām, kādām vajadzētu būt cilvēku starpā, un kuras Dievs atbalsta. Ņemot vērā Bībeles varoņu dzīves piemērus, mums jāanalizē sava dzīve un jāatbrīvojas no mūžībai nederīgām rakstura īpašībām.

Tātad, nepateicība. Kurš savā dzīvē nav ar to saskāries – draugu nodevība, darba kolēģu krāpšana, pieaugušo bērnu paviršība un neuzmanība pret vecākiem u.tml. Dzīves pieredze un vēsture mums rāda, ka nepateicība parasti nāk no cilvēkiem, kuriem jūs no sirds darījāt daudz laba. Vai mēs esam pateicīgi? Vai varbūt uzskatām, ka mums nav, kam pateikties, bet tieši pretēji – visiem jāpateicas mums. Ļoti bieži cilvēki, kas sevi dēvē par kristiešiem, pateicas Dievam par dāvatām svētībām, bet nepievērš uzmanību cilvēkiem, caur kuriem Dievs šīs svētības sūtījis. Šiem cilvēkiem ļoti patīk runāt par savu mīlestību uz Dievu, bet tai pašā laikā viņi ir vienaldzīgi pret tuvākajiem. Par viņiem Bībelē sacīts: “Ja kāds saka “*Es mīlu Dievu*”, bet ienīst

savu brāli, tad viņš ir melis; jo, kas nemīl savu brāli, ko viņš ir redzējis, nevar mīlēt Dievu, ko viņš nav redzējis” (1. Jāņa 4.20). Tādēļ, pateicoties viens otram, mēs ar to pateicamies arī Kungam. Svētajos rakstos ir sacīts: “Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties viens otru pārspēt savstarpējā cieņā” (Rom 12.10). Kad mēs, būdami kristieši, neizrādām pateicību cilvēkiem, mēs ar to ne tikai zaudējam draugus, bet arī metam ēnu uz mūsu ticības apliecinājumu un mūsu Dievu.”

Domājot par pateicību, paanalizēsim vārdus, ar kuriem to var izteikt. “Paldies” – saīsināts no “Palīdzi, Dievs!” Arī krievu valodā “Спасибо” – radies no “Спаси Бог!” (“Glāb, Dievs!”). Brīnums, kā šos vārdus neizstrīpoja no valodas krājuma antirelīģiskajā vēstures posmā...

Cilvēces veltīšanas aktā Jēzus Sirdij ir izteikts lūgums, lai drīzāk būtu “viens ganāmpulks un viens gans”. Šis atzinums, vēršoties pie visas pasaules, tika cildināts, ceļot komunismu. Un kādreizējās antirelīģiskās partijas statūtos nemanāmi bija ietverts desmit Dieva baušļu saturs morāles un tikumības jautājumos. Jāsecina, ka tikumības izpratne visos laikos nāk no Bībeles – tātad, no ticības Augstākajam.

Lai mēs svētkos katrs nosūtām pateicības sveicienus tuvākajiem un Dieva Bērniņam, saņemdami Viņa svētību! Gaišus svētkus!

Vilhelmīne Eisaka

Ziemassvētku zvani

Dieva namu zvani nakts tumsā skandina,
Daudzbalsīgās skaņās ļaudis modina,
Lai, prieka skaņas dzirdot,
pasteidzas
Un Debess Tēvu augstībā godina.

Zvani prieka ziņu tālu, tālu nes,
Skaļi zvanīdami, to vietu vārdā sauc:
“Betlēme, Betlēme, Betlēme,
Dāvida pilsēta Betlēme!”

Gaisma no Gaismas pasaulē,
Betlēmē, Betlēmē, Betlēmē.
Gods Dievam Tēvam augstībā, Dievam Tēvam gods,
Dieva Bērnam, kas siltē, vārds Jēzus dots.

Svētā ģimene naktsmītnē, debess gaismas spožumā.
Dieva Māmiņai priekā acis mirdz.
Mazais Jēzus ir laimīgs un kluss,
Pie Bezvainīgās Sirds mierīgi dus.

Gods Dievam Tēvam augstībā, miers Zemei un cilvēka dvēselei!

Valērija Kalve

„Mūsu draudze” redakcija:
Galvenais redaktors – pr. Andris Solims (mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv
www.lielvardnieki.lv